

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **R. J.**, bytem P., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **žalovaný** či **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 25.9.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2013 č.j. X o *příspěvek na péči*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2013 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 25.9.2013, k níž byla připojena i kopie napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 17.5.2013, se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí MPSV ze dne 2.8.2013 č.j.: X, jímž bylo její odvolání *zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň (dále jen ÚP v Plzni)*, č.j.: X ze dne 17.5.2013, kterým jí byl snížen příspěvek na péči z 12.000,-Kč na 8.000,-Kč měsíčně od června 2013. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 2.8.2013 žalovaný uvedl, že dne 7.3.2013 bylo zahájeno ÚP v Plzni správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči (dále jen **příspěvek**) žalobkyně dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen **zákon**), přičemž bylo provedeno sociální šetření a dle závěru posudku o zdravotním stavu vypracovaném Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město dne 19.4.2013 jde osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby - není schopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9

odst. 1 písm. a) nebo b) zákona: *mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity, péče o domácnost*; datum změny stanovil posudkový lékař OSSZ od 01.12.2012 s platností posudku trvale, proto bylo rozhodnuto o snížení příspěvku z 12.000,-Kč na 8.000,-Kč měsíčně od června 2013. Dále bylo zdůrazněno, že stupeň závislosti pro účely odvolacího řízení posuzuje Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), která přeshetřila zdravotní stav žalobkyně ohledně příspěvku na péči /§ 7 a 8 zákona/ na svém jednání dne 16.7.2013 a konstatovala, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se dle § 8 odst. 2 písm. d) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV (*úplná závislost*), ale jde o osobu starší 18 let věku, která se dle § 8 odst. 2 písm. c) zákona, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (*těžká závislost*), jelikož není schopna zvládat osm základních životních potřeb, neboť navíc oproti posouzení OSSZ uznala nezvládání základní životní potřeby *péče o zdraví*; tento stav existoval i k datu 01.01.2013 a k datu vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný se také vyjádřil k odvolacím námitkám žalobkyně, avšak neuznal je důvodnými, neboť shromáždil dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci, když vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a jeho posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 16.07.2013 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý; dále přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v odvolání, ale došel k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

V žalobě popsala žalobkyně skutkový stav a zejména namítala, že závěr o nesplnění podmínky pro přiznání příspěvku IV. stupně (úplná závislost) posudkový lékař učinil, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, když na jednání nebyla přizvána, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení - je téměř nepohyblivá a 24 hodin denně připojena k umělé plicní ventilaci, potřebuje proto po celou tuto dobu pomoc, péči či dohled druhé osoby a jen díky fyzicky a časově náročné péči druhé osoby je schopna být i aktivní, pracovat a udržovat sociální kontakty. Kromě nezvládání uznaných základních životních potřeb jí zdravotní stav neumožňuje zvládat pravidelně, spolehlivě a v přijatelném standardu také základní životní potřebu komunikace, i když na rozdíl od jiných lidí s tracheostomií se mluvit naučila, ale mluví tiše, s velkými pauzami ovlivněnými nádechem dýchacího přístroje a se ztíženou artikulací; hodně lidí jí ani při přímém kontaktu není schopno porozumět, proto jí při osobní komunikaci s druhými pomáhá pečující osoba; velký problém má při používání telefonu, kdy druhá strana nevidí a neví, že je napojená na dýchací přístroj a dochází k velice nepříjemným situacím opětovného neporozumění jejímu sdělení, proto se používání telefonu vyhýbá a telefonické hovory za ni vyřizuje pečující osoba; usadí-li ji pečující do vozíku, je schopna komunikovat e-mailem přes počítač. Při posouzení však posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že její stav se oproti stavu v roce 2011 při posledním posuzování nezměnil, což lékařské zprávy dokazují; díky enzymatické léčbě se zdravotní stav zlepšil oproti stavu před začátkem léčby a cca od roku 2008 se stabilizoval; nedošlo ale k takovému zlepšení, aby potřebovala výrazně méně pomoci od druhé osoby; naopak u ní léčba způsobuje přísun pozitivní energie, necítí se unavena, a proto má chuť a potřebu pracovat, být aktivní a užitečná, k čemuž však nutně potřebuje asistenci druhé osoby ve zmíněném rozsahu. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne

2.8.2013 a vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí, zároveň byla požadována i náhrada případných nákladů řízení bez bližší specifikace.

*Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 5.12.2013 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a dále popsal průběh řízení a zdůraznil, že v odvolacím řízení byl kompletně přeshetřen na základě doložené lékařské dokumentace zdravotní stav žalobkyně při jednání PK MPSV dne 16.7.2013, která dle posudku i jeho přílohy potřebuje pomoc při zvládnání 8 základních životních potřeb (shora uvedených), což odpovídá stupni závislosti III (těžká závislost). V posudku ze dne 16.7.2013 se PK MPSV vyjádřila k námitkám uvedeným v odvolání a uvedla, že nebyla shledána neschopnost samostatně zvládat základní životní potřebu *orientace*, neboť žalobkyně je bez postižení duševních schopností plně orientována, zrak a sluch jsou v normě a rovněž neshledala neschopnost samostatně zvládat základní životní potřebu *komunikace*, neboť má zachovány normální duševní i smyslové schopnosti, je schopna dorozumět se a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí, i když artikulace je s problémy a je jí hůře rozumět, je schopna zvládnout i písemnou komunikaci, je schopna práce na počítači; *pomoc při jednání na úřadech je zohledněna v základní životní potřebě osobní aktivity*. Dle komise je žalobkyně imobilní, neschopna samostatné lokomoce, vydrží sedět v korsetu, artikulace je zhoršena, ale komunikace je ještě schopna, dorozumí se mluvenou řečí, když se nejedná o těžkou poruchu artikulace s nesrozumitelnou mluvou, i psanou zprávou, je schopna práce na počítači, začala pracovat z domova - zásilková služba. Žalovaný považuje posudkový závěr ze dne 16.7.2013 pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz za úplný, objektivní a přesvědčivý, neboť bylo vycházeno ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, lze tedy mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr. Žalovaný poznamenal, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost osobního vyšetření posuzovaného u posudkových orgánů a jeho nepřítomnost u jednání posudkových orgánů nemá vliv na přesvědčivost posudku, neboť jeho přesvědčivost je nezávislou kategorií na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011 - 44, www.nssoud.cz). Žalovaný má za to, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem, když postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy.*

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí, které bylo žalobkyni doručeno dne 6.8.2013, i ve vyjádření žalovaného a ve spisu je mimo jiné založeno i oznámení ÚP ze dne 29.11.2012 o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči (platnost posudku o zdravotním stavu skončila 31.12.2012); záznam ze sociálního šetření ÚP provedeného dne 7.3.2013 v přirozeném prostředí klienta (je jí hůře rozumět z důvodu plicní ventilace); velmi stručný posudek OSSZ Plzeň-město, z něhož není patrné, zda datum 19.4.2013 je dnem posudkového zhodnocení či nikoli – žalobkyně uznána za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost) – celkem nezvládá 7 základních životních potřeb, ale není uveden důvod snížení ze IV stupně závislosti, ani odůvodnění datum změny, datum změny: 1.12.2012 a platnost: trvale; rozhodnutí ÚP ze dne 17.5.2013 o snížení příspěvku žalobkyni z 12.000,-Kč na 8.000,-Kč měsíčně od června 2013 odůvodněné

posudkem OSSZ Plzeň-město ze dne 19.4.2013, v jehož odůvodnění je uvedeno na rozdíl od posudku OSSZ, dle něhož celkem nezvládá 7 základních životních potřeb, že potřebuje každodenní pomoc nebo dohled v 8 oblastech základních životních potřeb – navíc je uvedena péče o zdraví; odvolání žalobkyně ze dne 27.5.2013 proti rozhodnutí ze dne 17.5.2013; posudek PK MPSV pracoviště v Plzni ze dne 16.7.2013 společně s přílohou pro hodnocení stupně závislosti, dle níž nezvládá 8 základních životních potřeb (viz shora), ale zvládá orientaci a komunikaci.

Žalobkyně po doručení vyjádření žalovaného dne 8.1.2014 v replice setrvala na žalobě i přesvědčení, že se u ní jedná o úplnou závislost (tedy IV stupeň), nesouhlasila s rozhodnutím o věci samé bez jednání, protože by měl soud posoudit s ohledem na hodnocení PK MPSV, zda její komunikace řečí splňuje podmínku zvládání životní potřeby komunikace v přijatelném standardu, jak to vyžaduje § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb. v platném znění, a měl by rovněž přihlédnout k tomu, že dýchací přístroj na něž je odkázána, není běžně dostupnou pomůckou a tím méně pomůckou usnadňující mluvení a tuto funkci neplní ani jako zdravotnický prostředek. Rovněž vyjádřila nesouhlas s hodnocením zvládání základní životní potřeby orientace, jejíž součástí je také požadavek na přiměřenou reakci na situaci v obvyklém prostředí a jeho změnách a je zcela evidentní, že přiměřená reakce zahrnuje bezesporu i pohybové aktivity, jak však samo žalované ministerstvo uvádí, není schopná samostatné lokomoce, tj. prakticky jakéhokoliv pohybu, a přitom jednou ze základních přiměřených reakcí na ohrožení je útek a u ní je zcela jasné, že ani jedna z forem přiměřené reakce na ohrožení (útek, volání o pomoc) nepřichází v úvahu. Také zdůraznila, že je 24 hodin denně připojena k umělé plicní ventilaci, což žalovaná strana neustále opomíjí a ignoruje; dle jejího názoru by měl být v posudkové komisi přítomen také lékař s odborností ARO, což v jejím případě nebylo.

Žalovaný následně v podání ze dne 31.1.2014 sdělil, že posudkový závěr PK MPSV ze dne 16.7.2013 je úplný, objektivní a přesvědčivý a řádně je odůvodněno, proč je žalobkyně schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti orientace a komunikace, když pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu a funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

*Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).*

*Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal *správní orgán* za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo*

zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci k datu 2.8.2013, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 *správního řádu* postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen *příspěvek*) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 *zákona* se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 2.8.2013 splňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.*

Napadené rozhodnutí žalovaného není totiž plně v souladu s § 68 *správního řádu* (náležitosti rozhodnutí), když v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. *Žalovaný se však plně nevypořádal s námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání*

ze dne 27.5.2013 proti rozhodnutí ÚP ze dne 17.5.2013, kdy bylo i namítáno, že její zdravotní stav se od posledního posuzování nároku na příspěvek nijak výrazně nezlepšil zvláště ne ve smyslu soběstačnosti a posudkovou lékařkou OSSZ vůbec nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že je na domácí plicní ventilaci, o jejíž provoz se také stará pečující osoba, přičemž nespočet úkonů s provozem vyžaduje 24 hodinovou péči; zejména žalobkyně namítala, že je schopna komunikovat písemnou formou, je-li pečující osobou usazena do vozíku, ale má problém komunikovat po telefonu kvůli špatné artikulaci, proto je jí i špatně rozumět, neboť s tracheostomií je mluvení obtížné a závislé na nádechu ventilátoru, takže mnohdy jí nerozumí ani lidé, kteří ji dobře znají, proto telefonování i jednání na úřadech i s cizími lidmi zajišťuje pečující osoba, proto dle ní i komunikaci je třeba přiřadit k životním potřebám, při nichž potřebuje pomoc druhé osoby. Dále z posudků OSSZ Plzeň-město ani PK MPSV není vůbec zjistitelné a tedy není ani uvedeno, v čem konkrétně spočívá zlepšení zdravotního stavu žalobkyně odůvodňující snížení příspěvku na péči ze IV na III stupeň, dokonce není ani vyjádřen rozpor spočívající v důvodu uznání životní potřeby péče o zdraví PK MPSV, když nezvládání této životní potřeby v posudku OSSZ nebylo vůbec uvedeno. *Žalovaný ani neobjasnil rozpor* mezi závěrem posudku OSSZ (celkem nezvládá 7 základních životních potřeb) a rozhodnutím ÚP ze dne 17.5.2013 (potřeba pomoci v 8 oblastech základních životních potřeb). Navíc žalobkyně nebyla přítomna jednání OSSZ ani PK MPSV, tudíž se jeví problematickým jimi učiněný závěr o zvládání základní životní potřeby komunikace – dorozumět se a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí, i když artikulace je s problémy a je jí hůře rozumět, přičemž i z lékařského nálezu praktické lékařky MUDr. S. je zřejmé, že řeč je huhňavá a občas nesrozumitelná, když žalobkyni posuzující neslyšeli mluvit, aby tuto skutečnost mohli posoudit co nejobektivněji, a vycházeli zejména ze sociálního šetření a uvedené lékařské zprávy. Přitom je i pro laiky zřejmé, že osoba s tracheostomií komunikaci řečí nepochybně nezvládá v přijatelném standardu, aby mohlo být jednoznačně rozhodnuto, že základní životní potřebu komunikace zvládá, jelikož k této části komunikace potřebuje každodenní intervenci jiné osoby, tudíž nemůže bez pomoci využívat běžné komunikační prostředky, k nimž nepochybně patří i používání telefonních či jiných obdobných zařízení. Ze správního spisu ani z vypracovaných posudků není ani zjistitelné, zda byla žalobkyně vůbec informována, že bude její zdravotní stav ve vztahu k příspěvku na péči na OSSZ Plzeň-město či u PK MPSV posouzen, aby případně mohla doložit další lékařské zprávy pro posudkové hodnocení.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět pouze tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož nárok na příspěvek se jedná. Posudek o zdravotním stavu ve vztahu k příspěvku musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.

Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, v této věci neobstál, protože výsledek posudkového hodnocení musí být srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro účastníka řízení. Vzal-li předmětný posudkem PK MPSV žalovaný za stěžejní

základ svých skutkových zjištění, zatížil své rozhodnutí toutéž vadou. Krajský soud proto žalobu shledal důvodnou a *přezkoumávané rozhodnutí odvolacího správního orgánu, tj. žalovaného, zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 1 věta první s.ř.s.) a *věc mu vrátil k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z *výroku I. rozsudku*, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat náležité doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a teprve poté vydat příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně mající úspěch v řízení, sice uvedla v žalobě, že odpůrce je povinen navrhovatele uhradit náklady řízení, ale nijak je nespecifikovala ani v průběhu řízení, proto jí náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. dubna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně